

ת"פ 49807/03/24 - מדינת ישראל נגד עאדל חלאק (עציר)

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49807-03-24 מדינת ישראל נ' חלאק(עציר)

לפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	עאדל חלאק (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) + (4)12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה המשיב תושב רמאללה ומכאן שכניסתו לשטח המדינה טעונה היתר כדין.
במהלך ארבעת החודשים האחרונים עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, נכנס המשיב מספר פעמים לשטחי ישראל ושהה בשטחיה לסירוגין.
- ביום 15.3.24 נכנס הנאשם למדינה ללא היתר ושהה בשטחה עד למועד הרלוונטי לכתב האישום. כמו כן ביום 17.3.24 בשעה 13:58 או בסמוך לכך בבית העסק "מאפיית המרכז" בבסמת טבעון נמצא הנאשם כשארן ברשותו אישור כניסה כדין.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

3. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העיד עו"ד חליל זובידאת שמייצג את הנאשם ובת זוגו הישראלית בהליכים אזרחיים וסיפר כי הוא בקשר עם בת זוגו של הנאשם כבר משנת 2006. הנאשם כך נטען הגיע לביקורים עם היתר וכן עשה כל שביכולתו לשמור על הטוב והוא אדם נורמטיבי וחיובי וכי הרושם שקיבל לגביו הוא רושם חיובי. זאת ועוד נטען כי עורך הדין ניסה מספר פעמים לפנות למשרד הפנים והוגשה בקשה באופן מקוון. זאת ועוד נטען עוד לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם וזאת נוכח מצבו של בנו אשר זקוק לטיפולים רפואיים בשל בעיות התפתחות. נטען כי ככל שלנאשם יהיה תנאי הרי שהדבר יקשה עליו בקבלת היתר ויקשה על הטיפול

בבקשתו לאיחוד משפחות. לפיכך, התבקש בית המשפט שלא להשית עונש של מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. המאשימה ציינה כי היא רואה בחומרה את העובדה שבמשך 4 חודשים הנאשם נכנס מספר פעמים לשטחי מדינת ישראל. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 2 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יליד 1989 ולחובתו הרשעות קודמות - ת/1. לפיכך עתרה המאשימה לעונש שלא יפחת מ- 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי והתחייבות כספית.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של הנאשם, נשוי לאשה ישראלית ואב לילדים. הסנגור הפנה לפסיקה שניתנה בבית המשפט השלום בחדרה, שם הושת עונש של 10 ימי מאסר במסגרת הסדר טיעון. כמו כן לא הושת על הנאשמת שם עונש של מאסר על תנאי. הרשעותיו של הנאשם התיישנו ואבד עליהם הכלח ועל כן המשקל שיש לתת להרשעותיו הקודמות של הנאשם אפסי. בנסיבות תיק זה יש לקבוע את עונשו של הנאשם הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע בפסקי דין וביקש להימנע מעונש של מאסר על תנאי

6. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער ומכבד את החוק וכי לא יחזור לשטחי ישראל אלא אם יאושר לו, ואמר שלא יחזור על הטעות.

דין והכרעה

7. אירועי שבת 07.10.23 הדגישו ביתר שאת את הצורך להגן על ערכים חברתיים מוגנים ועל ריבונות המדינה וגבולותיה ולהגן על ביטחון התושבים בכל דרך אפשרית.

8. מעשיו של הנאשם פגעו בריבונותה של מדינת ישראל וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה.

מתחם העונש שנקבע בעניין אל הרוש (רע"פ 3677/13) אינו יכול להלום בעת הזו את נסיבות העבירה בה הורשע הנאשם ויש צורך לתת ביטוי לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים גם בהינתן העובדה כי מדובר בנאשמים שנכנסו לכאורה לצרכי פרנסה ומצוקה כלכלית. בענייננו לא ניתן להתעלם מהעובדה כי במשך ארבע חודשים הנאשם נכנס ויצא לשטחי ישראל, עבד והרוויח כסף בעודו מנהל ח"י משפחה עם זוגתו הישראלית וילדיו.

9. מאז ה 07.10.23 ניתנו פסקי דין רבים בעניינם של נאשמים העומדים לדין בגין עבירות שב"ח ואפנה רק למספר פסקי הדין. עפ"ג מחוזי באר שבע 312211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר, עפ"ג מחוזי נצרת 37018-10-23, עפ"ג מחוזי חיפה 1680-11-23 מ"י נ' כסאב, עפ"ג מחוזי מרכז 30176-10-23 מ"י נ' חרפוש ולאחרונה ביום 07.3.24 ניתן פסקי דין בימ"ש מחוזי חיפה, בעפ"ג 12472-02-24 (בפסק דין זה הכשיר ביהמ"ש המחוזי בחיפה את

מתחם הענישה שנקבע בביהמ"ש קמא שנע בין 3 חודשי מאסר לבין 8 חודשי מאסר ברף העליון). הנאשם הפנה לפסק דין ת"פ 68455-01-24 בית המשפט השלום בחדרה בו הושתו על הנאשמת במסגרת הסדר טיעון עונש של 10 ימי מעצר ובית המשפט נמנע מהשתת עונש של מאסר על תנאי.

10. ענישה שלא מצויה בתוך מתחם העונש ההולם מהווה חריגה ממתחם הענישה ולטעמי בענייננו אין מקום לסטות ממתחם הענישה. יתירה מכך אני סבורה כי הימנעות מהטלת עונש של מאסר על תנאי, גם בהינתן נסיבותיו של הנאשם אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה ואינו משקף את העובדה שיש מקום ליתן משקל לשיקולי הרתעה. אין לו לנאשם אלא להלין על עצמו שבהתנהלותו ומעשיו הזיק לסיכויי קבלת בקשתו שממילא הוגשה רק לאחרונה לאחר שנעצר והוגש כנגדו כתב אישום.

11. נוכח כל האמור ובשים לב לשיקולי הלימה ולמדיניות הענישה במקרים דומים בעת הזאת, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי נע בין עונש של 2 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 7 חודשי מאסר ברף העליון, מאסר על תנאי, קנס כספי ולחילופין התחייבות כספית.

12. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות וכן להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה. יחד עם זאת אני סבורה שיש לשקול שיקולי הרתעה בעניינו של הנאשם. הנאשם במודע תוך שהוא יודע שבזמן מלחמה לא ניתן לקבל היתר כניסה לישראל, נכנס לסירוגין במהלך ארבעה חודשים. לנאשם הרשעות קודמות שהתיישנו אך לא נמחקו. הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2013 מבית המשפט הצבאי בגין עבירות של הפרת הוראה בדבר סגירת שטח וזיוף מסמך רשמי. קודם לכן לנאשם היו הרשעות קודמות בעבירות בבית המשפט הצבאי. אינני מקבלת את העמדה לפיה מדובר בעבירות שאבד עליהן הכלח. אמנם לנאשם אין בעברו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין ובעבר היו לו היתרי כניסה אך בנסיבות העניין אין מקום לקבוע את עונשו של הנאשם בקצהו של הרף התחתון וזאת בשל שיקולי הרתעה.

13. אשר על כן, לאחר ששקלתי שיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 17.3.24.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על פי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 10 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בנוכחות הצדדים.

